NOVÉ BÁSN EPICKÉ

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649506866

Nové Básn Epické by Jaroslav Vrchlický

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JAROSLAV VRCHLICKÝ

NOVÉ BÁSN EPICKÉ

NOVÉ

BÁSNĚ EPICKÉ.

BÁSNÉ

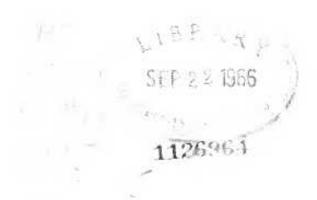
JAROSLAVA VRCHLICKÉHO.

DRUHÉ VYDANÍ.

V PRAZE.

TISKEM A NÁKLADEM J. OTTY.

VEŠKERÁ PHÁVA VYHRAZENA-

NOVE

ROMANCE A BALLADY.

Lilita.

Na prahu ráje stojí Lilita; nach západu jí vlasem prokmitá, sni, usmívá se a pak z daleka tak na prvního mluví člověka;

»Proč váháš jen, pojď, moje náručí tě největšímu blahu naučí, svět stvořen k zlu, a v pekla plamenu si jednou tebe vděčné vzpomenu.«

A první člověk stojí v myšlénkách, jej mate v jejích vlasech zářný nach, jímž západ ráje cedry protkává. I k sobě dí ta slova rouhavá:

**Dva dny jsem živ: noc první anděla na ňadrech mojich spáti viděla, noc druhou Eva hlídala mi sen proč neposlech bych nyní přelud ten? Řek' anděl též: Kdys u bran Edenu si jednou tebe vděčně vzpomenu! Kde ale byl, kdy Jehovy hlas hřměl, zem třásla se a ráj se prachem tměl?

Jsem odsouzen; vím, těžkou mojí skráň po práci dne jen Eva vezme v dlaň, nad dětmi zalká Eva se mnou zas a slzy mé jen její setře vlas,

Bůh nedá ani das, co přislibí: kdo ženě věří, jen ten nechybí!«« A zas jej mate nach, jimž protkává šer cedru západ – Noc již nastává.

Co Eva nad svým hříchem truchlivá do věnců listy fíků sešívá, co mraků lem je krví oblitý, spí první člověk v klínu Lility.

Alkestis.

Král Admet sedí v dumě mračné, táž myšlénka, jak sniti začne, jej hlodá, pálí víc a víc; den šestý se již v moře sklonil, co v posled žhavou slzu ronil na Alkesty své mrtvou líc.

Sám sedí v staré vnořen chmury: jen netopýři, plaché můry síň prolétnou. Šer mihavý jak peruť padá s příkrých svahu; v tom Admet na své síně prahu dvě viděl státi postavy.

Stín jedna tmavý, druhá světlý, ten mohutný, ten jakby zkvětlý na vlnách kalich leknínu, muž jeden jako v plné zbroji a druhý žena ve závoji tak stojí tiše ve stínu.